

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

van 29 mei 2018 met nummer RvVb/A/1718/0921
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0166/A

Verzoekende partij   de bvba **VESTA**

vertegenwoordigd door advocaten Laurent PROOT en Sofie DE
MAESSCHALCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent,
Kasteellaan 141

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 14 november 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 15 september 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 19 mei 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor een functiewijziging van winkel naar appartement op een perceel gelegen te 9000 Gent, Hector van Wittenberghestraat 14-20, met als kadastrale omschrijving afdeling 15, sectie F, nummer 3618/v4.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 maart 2018.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen op de zitting. Advocaat Laurent PROOT voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De verzoekende partij dient op 1 maart 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een aanvraag in voor *“een functiewijziging van winkel naar appartement”* in een bestaand appartementsgebouw op een perceel gelegen te 9000 Gent, Hector van Wittenberghestraat 14-20, met als kadastrale omschrijving afdeling 15, sectie F, nummer 3618/v4.

2.

Voor het perceel van de aanvraag staat in het vergunningenregister opgenomen:

- Vergunning van 2 juni 1969 voor het oprichten van een gebouw met een winkel en drie appartementen, na het slopen van een woonhuis
- Vergunning van 29 maart 1976 voor het oprichten van een gebouw met vijf appartementen en vier studio's en op het gelijkvloers een doorrit naar de gemeenschappelijke autobergplaats, na het slopen van twee woonhuizen
- Weigering op 14 juni 2007 voor een bestemmingswijziging van winkel naar appartement

3.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', vastgesteld met koninklijk besluit van 14 september 1977, in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'Binnenstad-Deel Begijnhof/Prinsenhof' goedgekeurd op 18 juli 1989, in een zone 'A' voor woningen en klasse 3 voor tuinstrook en binnenkern.

Het Algemeen Bouwreglement van de stad Gent is op de aanvraag van toepassing.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De brandweer van Brandweerzone Centrum Gent adviseert op 23 maart 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 19 mei 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

5. TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

5.1. Bestemming

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijke RUP 'Afbakening Grootstedelijk Gebied Gent'.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone'.

De aanvraag wijkt af van de voorschriften van het BPA Binnenstad - Deel Begijnhof/Prinsenhof:

- *artikel 2.2.2. Bestemmingen van tuinstrook en binnenkern: De badkamer is gelegen in de tuinstrook. Hier is een woonbestemming niet toegestaan.*

Overeenkomstig artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan niet afgeweken worden van de bestemming opgelegd in een bijzonder plan van aanleg. De inrichting van de berging als badkamer bij het appartement is bijgevolg niet vergunbaar.

5.2. Algemeen bouwreglement

De aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van het algemeen bouwreglement. Het ontwerp wijkt af van de voorschriften van dit algemeen bouwreglement:

- *artikel 23: Elke bestaande meergezinswoning waarvan het aantal woonentiteiten verhoogt, moet minstens één woonentiteit met een minimum totale vloeroppervlakte van 80 m² bevatten.*

Het gelijkvloerse appartement heeft een totale vloeroppervlakte van 71,30m². Dit is ruim onvoldoende om te voldoen aan de bepalingen van dit artikel.

- *artikel 24: Iedere meergezinswoning moet in of buiten het gebouw op eigen terrein beschikken over één of meerdere afzonderlijke fietsenberging(en). Iedere fietsenberging moet overdekt zijn, bereikbaar zijn via een gemeenschappelijke circulatieruimte en vanop de openbare weg goed toegankelijk zijn. De fietsenberging kan individueel of gemeenschappelijk voorzien worden. De oppervlakte van de fietsenberging(en) wordt afgestemd op het aantal en de omvang van de in de meergezinswoning voorziene woonentiteiten. Zij wordt als volgt berekend: 2m² per appartement, te vermeerderen met 1m² per slaapkamer vanaf de tweede slaapkamer. Een individuele fietsenberging mag nooit kleiner zijn dan 2m², een gemeenschappelijk nooit kleiner dan 3m².*

De individuele fietsenberging voor het gelijkvloerse appartement is kleiner dan 2m². De gemeenschappelijke fietsenberging is kleiner dan de vereiste 9m².

[...]

8. BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Er is principieel geen stedenbouwkundig bezwaar bij de functiewijziging van gelijkvloerse handelsruimte tot een vierde appartement. De straat heeft een typisch woonkarakter, waardoor de oorspronkelijke handelsfunctie mag worden omgevormd tot woonfunctie

De uitgevoerde ingrepen zijn echter strijdig met het Algemeen Bouwreglement en de bestemming van het BPA. Het verhogen van het aantal woonentiteiten in het gebouw kan enkel worden toegestaan als de woonkwaliteit voor de bestaande en nieuwe woonentiteiten kan worden gegarandeerd. Dit is in voorliggende aanvraag niet het geval. De fietsenberging is ruim onvoldoende voor alle woonentiteiten en het gelijkvloerse appartement is te klein. De badkamer kan bovendien niet worden ingericht in de achterliggende voormalige berging.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 22 juni 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 augustus 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

2   Motivering

2.1   De watertoets

Het perceel is niet gelegen in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied. Het ontwerp wijzigt noch de bebouwde, noch de onbebouwde oppervlakte, zodat er geen schadelijk effect voor de plaatselijke waterhuishouding te verwachten is en de doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid niet worden geschaad. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat voorliggende aanvraag de watertoets doorstaat.

2.2 De toegankelijkheidstoets

De aanvraag heeft geen betrekking op handelingen aan een meergezins-woning met minstens 6 wooneenheden en met toegangsdeuren tot wooneenheden op meer dan 2 niveaus, zodat de aanvraag niet onder het toepassingsgebied valt van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid (artikel 5 van de verordening).

2.3 De MER-toets

Artikel 4.3.1. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid vereist dat bepaalde projecten aan een milieueffectrapportage worden onderworpen.

Huidige aanvraag omvat geen project dat is opgenomen in de lijsten van bijlage I, II of III van het MER-besluit van 10 december 2004.

De aanvraag dient niet aan een MER-screening te worden onderworpen en wordt geacht door diens locatie, aard en/of omvang geen aanzienlijke milieueffecten te kunnen veroorzaken.

2.4 De juridische aspecten

Op 2 juni 1969 werd een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een gebouw met winkel en 3 appartementen, na slopen van een woonhuis, op onderhavig perceel Hector Van Wittenberghestraat 14/20. Het gebouw werd omstreeks 1971 in gebruik genomen.

Op 14 juni 2007 werd de stedenbouwkundige vergunning (voorstel tot regularisatie) geweigerd voor de bestemmingswijziging van winkel naar appartement op het gelijkvloers. Huidige aanvraag strekt er opnieuw toe de functiewijziging van een handelsruimte naar appartement te regulariseren.

In het beroepschrift wordt thans aan de hand van gegevens van het bevolkingsregister gesteld dat 'de functiewijziging reeds in 1971 werd doorgevoerd', het gelijkvloers werd dus met andere woorden nooit als handelsruimte gebruikt.

In 1971 was er geen bouwvergunning nodig voor een bestemmingswijziging van handel naar wonen, althans niet indien dit niet gepaard ging met vergunningsplichtige verbouwings- en/of inrichtingswerkzaamheden.

Het is evenwel niet mogelijk van een handelsruimte (zie plan 'bestaande toestand') een appartement te maken zonder het uitvoeren van inrichtings-werkzaamheden zoals het plaatsen van een keuken en een badkamer.

Hieruit volgt dat de bestemmingswijziging wel degelijk vergunningsplichtig was en thans wel degelijk het voorwerp van de aanvraag uitmaakt.

A. Toetsing aan de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg (BPA) 'Binnenstad – Deel Begijnhof/Prinsenhof'

Het perceel is volgens het bestemmingsplan van dit BPA gelegen in een zone A voor woningen en klasse 3 voor tuinstrook en binnenkern.

Het perceel heeft een diepte van ca. 18 m en is ingevolge artikel 1.1. van de stedenbouwkundige voorschriften tot een diepte van 16 m gelegen in de strook voor hoofd- en bijgebouwen, vervolgens in de tuinstrook.

Ingevolge artikel 2.2.2. van de stedenbouwkundige voorschriften is de bestemming 'wonen' in de tuinstrook (ongeacht de klasse 1, 2 of 3) niet toegelaten. Het omvormen van de berging in de tuinstrook tot badkamer is derhalve strijdig met de bestemmingsvoorschriften van het BPA.

De voorschriften van een goedgekeurd BPA hebben bindende en verordenende kracht.

Artikel 4.4.1, § 1 VCRO bepaalt dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen, maar dat geen afwijkingen kunnen worden toegestaan voor wat betreft 1° de bestemming; 2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex; 3° het aantal bouwlagen.

De afwijking valt niet onder het toepassingsgebied van artikel 4.4.1, § 1 VCRO, daar zij betrekking heeft op 'de bestemming' en de aanvraag niet aan een openbaar onderzoek werd onderworpen.

B. Toetsing aan de voorschriften van het Algemeen Bouwreglement van de stad Gent, goedgekeurd op 16 september 2004, en wijzigingen

De aanvraag is op volgende punten niet in overeenstemming met de voorschriften van dit bouwreglement:

- artikel 23: Elke bestaande meergezinswoning waarvan het aantal woonentiteiten verhoogt, moet minstens één woonentiteit met een minimum totale vloeroppervlakte van 80 m² bevatten.*

Het gelijkvloerse appartement heeft een totale vloeroppervlakte van ca. 73 m², de appartementen op de bovenverdiepingen zijn ca. 62 m² groot.

Er is dus geen appartement van minimum 80 m² groot.

- artikel 24: Iedere meergezinswoning moet in of buiten het gebouw op eigen terrein beschikken over één of meerdere afzonderlijke fietsenberging(en). Iedere fietsenberging moet overdekt zijn, bereikbaar zijn via een gemeenschappelijke circulatieruimte en vanop de openbare weg goed toegankelijk zijn. De fietsenberging kan individueel of gemeenschappelijk voorzien worden. De oppervlakte van de fietsenberging(en) wordt afgestemd op het aantal en de omvang van de in de meergezinswoning voorziene woonentiteiten. Zij wordt als volgt berekend: 2 m² per appartement, te vermeerderen met 1 m² per slaapkamer vanaf de tweede slaapkamer. Een individuele fietsenberging mag nooit kleiner zijn dan 2 m², een gemeenschappelijk nooit kleiner dan 3 m².*

De individuele fietsenberging voor het gelijkvloerse appartement is kleiner dan 2 m². De gemeenschappelijke fietsenberging is kleiner dan de vereiste 9 m². Er wordt dus niet voldaan aan artikel 24.

Ook hier geldt dat de voorschriften van een goedgekeurde verordening bindende en verordenende kracht hebben, en dat geen toepassing kan gemaakt worden van artikel 4.4.1, § 1 VCRO wegens op zijn minst het ontbreken van een openbaar onderzoek.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op bovenvermelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmeringen voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zijn verdere opportuniteitsoverwegingen niet meer relevant.

...

Na de hoorzitting van 23 augustus 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 15 september 2016 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning met een aan de motieven van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar identieke motivering.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - BELANG

Ambtshalve exceptie

1.

Het rechtens vereiste belang bij het beroep raakt als ontvankelijkheidsvereiste de openbare orde en moet desnoods ambtshalve in het geding worden gebracht.

Als de vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing geen perspectief biedt op een vergunning, ontbeert de verzoekende partij het belang bij het beroep.

2.1.

Artikel 4.2.14, §2 VCRO bepaalt:

"...

§2. Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van deze codex geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum door deze termijn van één jaar. Deze regeling geldt niet indien de constructie gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

..."

Een functiewijziging waarvan aangetoond wordt dat ze vóór 9 september 1984 doorgevoerd werd, dat wil zeggen de datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen, moet buiten beschouwing worden gelaten bij de beoordeling of een constructie onder het door artikel 4.2.14, §2 VCRO geregelde vermoeden van vergunning valt. Een functiewijziging die na de invoering van de vergunningsplicht tot stand gekomen is of waarvan het tegendeel niet bewezen wordt, vereist een stedenbouwkundige vergunning, ook al betreft het een constructie die door een vermoeden van vergunning gedekt wordt.

2.2.

Artikel 5.1.3, §2 VCRO luidt als volgt:

"...

§ 2. Bestaande constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden, waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel in de zin van boek III, titel III, hoofdstuk VI van het Burgerlijk Wetboek is aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, en waarvan het vergund karakter door de overheid niet is tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie, worden in het vergunningenregister opgenomen als « vergund geacht », onverminderd artikel 4.2.14, § 3 en § 4. Op de gemeentelijke overheid rust ter zake een actieve onderzoeksplicht. Het vergunningenregister vermeldt de datum van opname van de constructie als « vergund geacht ».

De vaststelling van het feit dat bij de overheid geen geldig tegenbewijs bekend is, geldt als motivering voor een opname als « vergund geacht ».

De vaststelling dat bij de overheid een geldig tegenbewijs bekend is, en de omschrijving van de aard daarvan, geldt als motivering voor de weigering tot opname als « vergund geacht ».

Een weigering tot opname als « vergund geacht », wordt per beveiligde zending aan de eigenaar betekend. Deze mededelingsplicht geldt niet ten aanzien van die constructies waarvoor reeds een gemotiveerde mededeling werd verricht bij de opmaak van het ontwerp van vergunningenregister.

...

Artikel 5.1.3, §3 VCRO bepaalt dat de beslissing tot opname of weigering tot opname van een constructie als “vergund geacht” in het vergunningenregister met een beroep bij de Raad bestreden kan worden. Artikel 14, §3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt van overeenkomstige toepassing verklaard.

3.

De aanvraag van de verzoekende partij strekt tot het wijzigen van de functie van het gelijkvloers in een bestaand appartementsgebouw van winkel naar appartement. De partijen betwisten niet dat het gebouw waarin het appartement werd ingericht, op zich vergund is. Wel wordt betwist of de verzoekende partij ook voor de woonfunctie van het pand op het vermoeden van vergunning aanspraak kan maken (omdat ‘inrichtingswerken’ zouden zijn uitgevoerd).

De verzoekende partij betoogt in het verzoekschrift bij het eerste middel dat de verwerende partij ten onrechte geoordeeld heeft dat de betrokken functiewijziging van handelsruimte naar appartement vergunningsplichtig is gelet de daarmee gepaard gaande inrichtingswerkzaamheden, “zoals het plaatsen van een keuken en een badkamer”, omdat de functiewijziging op zich op het ogenblik van bestemmingswijziging in 1971 niet vergunningsplichtig was omdat de vergunningsplicht voor functiewijzigingen slechts in 1984 werd ingevoerd en de ‘inrichtingswerken’ uitgevoerd werden in 1971 en genieten van het vermoeden van vergunning in de zin van artikel 4.2.14, §2 VCRO, minstens bij gebrek aan constructieve werken niet vergunningsplichtig waren (artikel 44, §1, 1° Stedenbouwwet) en zijn (artikel 2.1 Vrijstellingenbesluit).

De verwerende partij stelt ter weerlegging van dat eerste middelonderdeel dat de verzoekende partij zelf een aanvraag heeft ingediend, enkel en alleen ter regularisatie van de functiewijziging, zodat het van weinig goed burgerschap getuigt om nu het enig doel van de eigen aanvraag te betwisten. De verwerende partij roept een exceptie van gebrek aan belang bij het eerste middelonderdeel op en verwijst naar rechtspraak van de Raad van State (nummer 210.625, 24 januari 2011) waarin gesteld wordt dat een verzoekende partij geen belang heeft bij een middel waarin de vergunningsplicht voor de geweigerde functiewijziging centraal staat. Vermits de vergunningsbeslissing reeds werd uitgevoerd kan de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel de verzoekende partij geen rechtstreeks voordeel, verbonden aan het verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer, opleveren, argumenteert de verwerende partij.

4.

Hoewel de aanvrager uitdrukkelijk in het aanvraagformulier aangeeft dat de werken waarvoor vergunning wordt aangevraagd reeds begonnen zijn (aldus een regularisatieaanvraag) en dat de oppervlakte bestemd voor huisvesting na uitvoering van de werken toeneemt, en het op de eerste plaats de aanvrager is die het voorwerp van zijn aanvraag afbakt, komt het nadien aan de vergunningverlenende overheid toe om uit te maken wat het werkelijke voorwerp is van die aanvraag. Hoewel de aanvraag er naar de letter niet in bestaat een louter declaratieve beslissing uit te lokken over het vergund geacht karakter van de functiewijziging op het gelijkvloers, blijkt dat de verzoekende partij in wezen niet aanstuurt op een rechtsverlenende rechtshandeling. Een vergunning is rechtsverlenend in die zin dat de aanvrager daaraan het recht ontleent om, bij de uitvoering van die vergunning, niet langer met het daartoe vooraf, in het algemeen belang, ingestelde verbod te worden geconfronteerd.

De verzoekende partij wil met haar aanvraag dus een beslissing van de verwerende partij uitlokken om een erkenning van het vergund geacht karakter van de woonfunctie af te dwingen. Die erkenning wil zij in de vorm van ofwel een beslissing die een vergunning op grond van het vermoeden afgeeft, ofwel een beslissing die het beroep zonder voorwerp verklaart.

Het is de Raad onduidelijk of de verzoekende partij reeds eerder verzocht om opname van het gelijkvloerse appartement in het vergunningenregister op grond van artikel 5.1.3 VCRO.

5.

De aanvraag steunt louter op het materieelrechtelijk vermoeden van vergunning, zonder aan de vergunningsplicht onderworpen werken of handelingen in te houden waarvoor dat vermoeden niet ingeroepen wordt.

Ambtshalve wordt de vraag opgeworpen of de verwerende partij bevoegd is om over een dergelijke aanvraag te beslissen. Voor een eigenaar die louter het materieelrechtelijk vermoeden van vergunning voor zijn constructie formeel in een beslissing erkend of bevestigd wil zien, heeft de decreetgever met artikel 5.1.3, §2 en §3 VCRO in een afzonderlijke regeling met een eigen rechtsbescherming voorzien. In die regeling heeft de deputatie geen beslissingsbevoegdheid. De geëigende manier om de rechtszekerheid te verkrijgen die de verzoekende partij beoogt, is een met toepassing van artikel 5.1.3, §§ 2 en 3 VCRO genomen registratiebeslissing van het college van burgemeester en schepenen, zo nodig uitgelokt via artikel 14, §3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Een ongunstige registratiebeslissing is onmiddellijk met een rechterlijk beroep aanvechtbaar.

Daar komt bij dat een registratieaanvraag aan de ene kant, en een vergunningsaanvraag aan de andere kant, aan uiteenlopende wettelijke beoordelingskaders onderworpen zijn. Een registratieprocedure is in essentie bewijsvoering, met name het bewijs van oprichting vóór de wettelijk bepaalde scharnierdata en het daaruit voortvloeiende vermoeden van vergunning, en het beperkt toegelaten tegenbewijs ter weerlegging van dat vermoeden. De voor een vergunningsaanvraag wettelijk geldende beoordelingscriteria, zoals de planologische toelaatbaarheid en de toets aan andere stedenbouwkundige voorschriften, de goede ruimtelijke ordening en de watertoets, spelen bij de beoordeling van een registratieaanvraag geen rol.

Voor zover de verzoekende partij, ondergeschikt, genoeg neemt met een beslissing die haar aanvraag “zonder voorwerp” verklaart, rijst de vraag welk belang zij daarbij zou kunnen hebben. Een dergelijke beslissing lijkt neer te komen op het vertolken van een standpunt van de verwerende partij over het bestaan van een vermoeden van vergunning, zonder dat enig rechtsgevolg ontstaat.

6.

Ambtshalve wordt de vraag gesteld of de verwerende partij beslissingsbevoegdheid over de aanvraag heeft, of zij na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing niet anders kan dan haar onbevoegdheid vast te stellen en of de verzoekende partij belang bij het beroep heeft.

De debatten moeten worden heropend om tegenspraak te bieden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De debatten worden heropend.

De voorzitter van de vijfde kamer roept op grond van artikel 85 van het Procedurebesluit de partijen op om te verschijnen op de zitting waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

De zitting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen zal plaatsvinden op dinsdag 7 augustus 2018 in de zaal Mast, Ellipsgebouw, B-toren (gelijkvloers), Koning Albert II-laan 35, 1030 Brussel.

Het administratief dossier en de overtuigingsstukken kunnen elke werkdag op de griffie worden geraadpleegd tot vijf werkdagen vóór de zitting.

2. De verzoekende partij wordt de mogelijkheid verleend om binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na die van de betekening van het tussenarrest, de Raad en de verwerende partij een aanvullende nota te bezorgen waarin een standpunt wordt ingenomen over de ambtshalve vraagstelling, vermeld in titel IV van het tussenarrest.
3. De verwerende partij wordt de mogelijkheid verleend om een replieknota binnen een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de twintigste dag na de dag van de betekening van het tussenarrest, aan de Raad en de verzoekende partij te bezorgen.
4. De uitspraak over de kosten wordt tot het arrest over de vordering tot vernietiging uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 29 mei 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Stephanie SAMYN

Pieter Jan VERVOORT